

vit eru aftur her, og tað kann gerast dýr tíð,« siga teir báðir.

Vánaligt telefonsamband í Eysturoynni

Teir vísa eisini á, at tað í byrjanini varð gingið fram soleiðis, at sjúkrabilurin úr Skálabotni koyrði, til hann mætti einum sjúkrabili, sum samstundis var farin úr Havnini, og so býttu teir snøgt sagt um bil, so teir fóru aftur til Skálabots við einum øðrum sjúkrabili, meðan bilurin við sjúklinginum helt leiðina fram til Havnar.

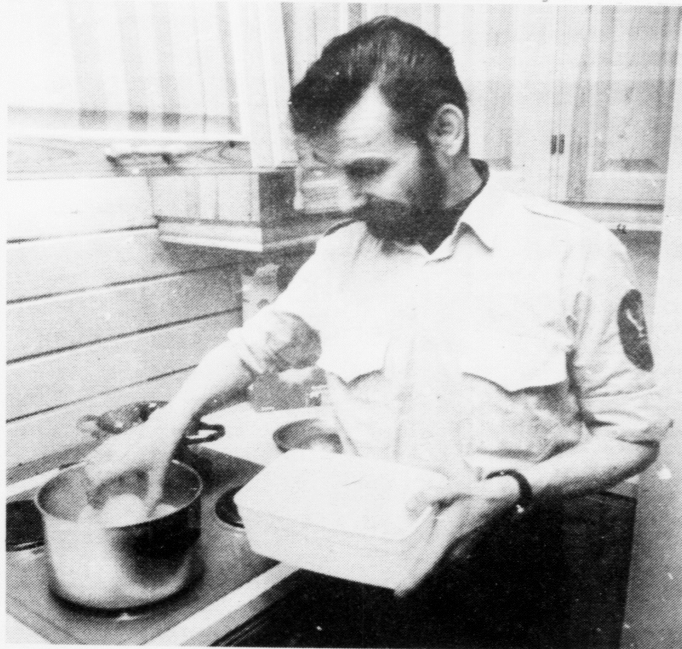
»Hetta gjørdi jú, at vit nógv fyrri kundu vera aftur í Skálabotni, og at vit nógv skjótari kundu farið út, um boð vóru eftir okkum aftur. Í mesta lagi var talan vanligu um, at vit vóru burturi úr Skálabotni í ein tíma.«

Á borðinum stendur ein telefon, men hon er ikki einasta samband, portørarnir hava við »umheimin«. Á veggnum hongur nevnliga eitt horn aftrat, og tað er ein radiotelefon.

»Hesa nýðast vit at hava aftrat, tí viðhvørt er vónleyst at koma ígjøgnum Landsjúkrahúsið, sum síðani ber boðini víðari til teir báðar portørarnar, sum sita á vakt. Telefonin, teir hava í Skálabotni, hevur eisini loyniligt nummar, so teir ikki skulu verða órógvadir av óviðkomandi.

Tíðin gongur, og døgurðatið verður skjótt. So meðan Sosialurin ger seg at fara víðari, hevur Martin funnið fyra knetti fram, sum hann er í ferð við at koyra niður í døgurðapottin. »Døgurða gera vit okkum sjálvir, og kaffikannan stendur altíð útiá, so her er bara sera hugnaligt at vera,« sigur hann.

Nú hevur vakt við sjúkrabili verið í Skálabotni í hálvt-

Húsinu skulu seljast

Hvørja ferð boð eru eftir sjúkrabili í Skálabotni, ganga tey ígjøgnum Landsjúkrahúsið, sum síðani ber boðini víðari til teir báðar portørarnar, sum sita á vakt. Telefonin, teir hava í Skálabotni, hevur eisini loyniligt nummar, so teir ikki skulu verða órógvadir av óviðkomandi.

Tíðin gongur, og døgurðatið verður skjótt. So meðan Sosialurin ger seg at fara víðari, hevur Martin funnið fyra knetti fram, sum hann er í ferð við at koyra niður í døgurðapottin. »Døgurða gera vit okkum sjálvir, og kaffikannan stendur altíð útiá, so her er bara sera hugnaligt at vera,« sigur hann.

Nú hevur vakt við sjúkrabili verið í Skálabotni í hálvt-

triðja ár, men eitt sindur ivasamt tykist vera, hvussu verður framyvir.

Húsinu, portørarnir eru í, leiga sjúkrahúsverkið frá privatum, men herfyri stóðu tey til tvang í bløðunum.

Um sjúkrahúsverkið so keypir húsinu, ella finnur sær eini onnur at leiga, er ikki greitt í løtuni, men portørarnir halda ikki, at húsinu eru í so góðum standi, at tað loysir seg at keypa.

Men hinvegin hava teir ikki frætt um tvingssilssøluna á annan hátt, enn at teir annaðhvørt hava lisið um hana í bløðunum, ella hava frætt um hana umvegis, so hvussu nógv teir verða spurdir eftir, er ikki lætt at vita.

Enn eru húsinu tó ikki seld, so tá Sosialurin fer avstað úr Skálabotni, sita tveir port-

Tá portørarnir eru á vakt í Skálabotni, gera teir sær sjálvum døgurða. Hendan dagin, Sosialurin vitjaði, fingur teir sær knettir

ørar eftir. Teir gera hugagóðir sína skyldu, og enn er fyrrapartur, so helvtin av vaktini er eftir enn. Kanska teir seinnapartin fara at stytta sær lótur við einum dartspli...

Orð: Hilmar Jan Myndir: Kalmar

Vikan íð FÓP

Justinus Eidesgaard, skrifvar

Undirsjóartunnilin fekk nógv umtalu í fjølmiðlunum í farnu viku. Tey sum beinleiðis hava samband við Vágoynna hava ikki tað stóra valið. Tey mugu um ikki annað fyrri frið skyld vera fyrri ein-um undirsjóartunli.

Men lítill ivi er um, at øll hini eru sera ørkymlaði í hesum døgum. Og prátið, aftaná seinasta vørrin úr Vestmannaundi, snýr um vit kunnu hava álít á okkara fólkavald.

Kondittariprátið mikudagin snúði seg um hvar sergissiteturin er aftanfyrri alt prátið hjá landstýrinum um at nú mugu vit tákta bremsurnar í, so samfelagið ikki beinleiðis fer á húsagang.

Kunnu vit veruliga vera í eini búskaparligari kreppu, tá vit ditto okkum at tosa um eina luksussfløgu nú, sum undirsjóartunnilin undir Vestmannaundi. Hetta siga tey sum eru í móti. Tey, sum eru fyrri, meta at tað er ein skilagóð fløga, sum er við til at menna Vágoynna og ein tilfúk menning fer at geva samfelagnum búskaparligt avkast.

Landstýrið avgjörði í seinastu viku at geva einum japanskum fiskirannsóknarskipi loyv at royndarfiska undir Føroyum í komandi ári. Japanska skipið Shinkaj Maru skal royna eftir svartkjafti og ætlanin er síðan at gera surimi umborð.

Hetta er eitt fløvandi tiltak frá landstýrisins síðu. Svartkjafturin er næstan vordur eitt bannorð í Føroyum í dag. Serliga tá vit hugsa um allar tær milliúnir landskassin misti orsakað av dýru skipunum, sum fóru undir hamaran.

Fiskivinnustjórin vísti herfyri á, at svartkjafturin ikki bara var ringur fyrri føroyingar. Hann er so at siga

einasta handilsvøra vit hava at bjóða aftur í móti, tá vit tingast um kvotur uttanfyri føroyska sjóðki. Vit høvdu onga kvotu havt í Barentshavinum, svam ongin svartkjaftur undir Føroyum.

Japanar hava drúgvur royndir í at gera surimi og teir hava eisini ein stóran marknað fyrri hesum. Føroyingar hava prógvað, at tað ber væl til at veidda svartkjaft, teir hava eisini prógvað at tað bert til at gera surimi burturúr svartkjafti. Nú kunnu japanar leggja seinastu hond á verkið, soleiðis at vit kunnu byggja eina álítandi svartkjaftavinnu.

Poul Michelsen, býráðsformaður í Havn, er í fokus hvørja einastu viku. Ofta ljóðar, at hann skal leggja frá sær, og so ger hann aftur ein stórvørr. Seinasti heilaskjalvtin hann gav havnaborgarum var, at nú skal Eysturskúlin seljast til landstýrið. Hetta hevur elvt til mikið kjak og tá børn eru uppi, verður kjakið altíð kensluborið.

Eisini í hesum málinum verður býráðsformaðurin lagdur undir at sýna einaræðislyndi. Sum vanligur deyðiligur borgari, í einum demokratiskum samfelag, dugi eg ikki at skilja, at tað ber til at verða einaræðisharri, eitt nú sum býráðsformaður í Havn.

Fyri at kunna fremja nakað, má Poul Michelsen hava ein meiriluta aftanfyrri seg. Hevur hann ikki henda, so kann hann einki gera, uttan at tað er dundrandi ólógligt. Hevur hann ikki meiriluta aftanfyrri sínar gerðir, so má hann dragast til svars og í ringasta føri enda í bolt og jam.

Hetta eru leikreglurnar og alt annað prátt um einaræði er tvætt.

Av tí at telefonsambandi ikki er tað allarbesta í Eysturoynni, mugu teir eisini hava radiotelefon tøka

